

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอคือความเพียรพยายามที่สูงส่ง เมื่อลูกทำตามศรัทธา, ตะเกียงของดวงวิญญาณนั้นก็ถูกจุดขึ้น

คำถาม: ใครที่สามารถทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่? อะไรคือความเพียรพยายามที่สูงสุด?

คำตอบ: มีเพียงผู้ที่ให้ความใส่ใจและผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขานั้นเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำความเพียรพยายาม ที่สมบูรณ์ ความเพียรพยายามที่สูงสุดคือการอุทิศตนเองต่อพ่ออย่างสมบูรณ์ พ่อรักลูกๆ ผู้ที่อุทิศตนเองต่อท่าน

คำถาม: คำแนะนำใดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้แก่ลูกเพื่อฉลองตีพาวลีที่แท้จริง?

คำตอบ: ลูกๆ จงสร้างสมความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกนั้นได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ในวิธีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เมื่อลูกทำความเพียรพยายามที่สูงสุด และแล้วลูกก็จะสามารถไปสู่อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ นั่นคือลูกจะสามารถฉลองตีพาวลีที่แท้จริงที่ซึ่งเป็นวันขึ้นครองราชย์

โอมชานติ ลูกๆ กำลังทำอะไรขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่? ขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา หรือขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกกำลังทำลายบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดที่ลูกมีอยู่บนศีรษะของลูกด้วยการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณนั้นรู้อย่างดวงวิญญาณรู้จักพ่อและจดจำท่านมากเพียงไร, บาปก็ถูกตัดทิ้งไปมากเท่านั้น พ่อได้อธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก: แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี่ ก็มีเพียงผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ชอบคำแนะนำที่พ่อให้ ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ในวิธีที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้มาที่นี่เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ในวิธีที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บ้างก็ไม่สามารถจะมีการจดจำระลึกถึงใดๆ ได้เลย บ้างก็เข้าใจว่าพวกเขากำลังตัดบาปของตนด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง, นั่นคือพวกเขากำลังให้ประโยชน์ตนเอง ผู้คนภายนอกก็ไม่ได้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้พบพ่อแล้ว ลูกอยู่กับพ่อ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกเป็นลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกรักษาความเป็นมิตรของลูกๆ ของพระเจ้า ได้มีการร้องเพลงว่า: มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก และเพื่อนที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ ลูกๆ ก็ล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะทำตามการกำหนดของพระเจ้าไม่ใช้การกำหนดของตนเอง การกำหนดของมนุษย์นั้นกล่าวได้ว่าเป็นการกำหนดของจิตใจ การกำหนดของมนุษย์นั้นเป็นการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจเท่านั้น ลูกๆ ที่ต้องการที่จะให้ประโยชน์ตนเองก็จะเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างดีมากเพื่อจะกลับมาสาโทประธาน ผู้ที่สาโทประธาน นั้นได้รับการยกย่อง ลูกรู้ว่าลูกนั้นกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอย่างแท้จริงต่างลำดับกันไป ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเพียงไร, ลูกจะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้น และยิ่งลูกทำตามการกำหนดของลูกเองมากเพียงไร สถานภาพของลูกจะถูกทำลายมากตามนั้น ลูกเฝ้าแต่ได้รับการกำหนดของพ่อเพื่อประโยชน์ของตัวลูกเอง พ่อได้อธิบายแล้วว่านี่คือความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ, บาปของลูกก็ถูกตัดทิ้งไปตามนั้น โดยที่ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง, ลูกก็จะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา, เพียงแต่มีความใส่ใจเดียวนี้ ลูกๆ เคยได้รับคำสอนเหล่านี้มาหลายต่อหลายปี แต่กระนั้นลูกก็เข้าใจว่าลูกนั้นยังอยู่ไกลมาก ลูกไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้มากเท่านั้น เป็นสิ่งที่ใช้เวลามากที่จะกลับมาสาโทประธาน ดังนั้นหากในระหว่างกลาง ลูกได้ละร่างของลูก, สถานภาพของลูกก็จะต่ำเป็นเวลาวงจรแล้ววงจรเล่า เวลานั้นลูกเป็นของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก สติปัญญาของลูกควรคงอยู่ในการกำหนดเดียวเท่านั้น เวลานั้นลูกได้รับศรัทธา ท่านคือพระเจ้า, ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด หากลูกไม่ทำการกำหนดของท่าน, ลูกก็จะถูกหลอกลวง ไม่ว่าลูกทำตามการกำหนดเหล่านั้นหรือไม่ก็ตาม, เพียงลูกและชีพบาบาเท่านั้นที่รู้ ชีพบาบา คือ ผู้ที่ดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ผู้มีร่างกายทั้งหมดทำความเพียรพยายาม ผู้นี้คือผู้มีร่างกายด้วยเช่นกัน และชีพบาบาก็กำลังดลใจเขาให้ทำความเพียรพยายาม ลูกๆ คือผู้ที่ต้องทำความเพียรพยายาม สิ่งหลักคือการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ในโลกมีผู้คนมากมายที่บริสุทธิ์ ชันยาสีห์เองก็อยู่อย่างบริสุทธิ์, แต่พวกเขากลับมาบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่ได้ถือพรหมจรรย์มาตั้งแต่เกิดในชาตินี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถจะช่วยเหลือโลกด้วยความบริสุทธิ์ จะมีการช่วยเหลือเมื่อลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ตามศรัทธาและทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังได้รับศรัทธา ชาติแล้วชาติเล่าลูกเคยทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสุขกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ยิ่งพวกเราทำความเพียรพยายาม ตามศรัทธามากเพียงไร พวกเราจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น การกำหนดเหล่านั้นไม่ได้เป็นของบราห์มา ท่านคือผู้เพียรพยายาม อย่างแน่นอนความเพียรพยายามของท่านนั้นที่สูงมาก เหตุนี้เองท่านจึงกลายเป็นนารายณ์ ดังนั้นลูกๆ ต้องทำตามการกำหนดของท่าน

ลูกต้องทำตามครีมีทที่ไม่ใช่ตามการกำหนดของจิตของตนเอง ลูกต้องจุดแสงของลูก เวลานี้ดีพวาลีกำลังจะมาถึง แต่ไม่มีดีพวาลีนใน ยุคทอง มีเพียงการขึ้นครองราชย์ที่นั่น ดวงวิญญาณจะได้กลับมาสาโทประธาน ดีพมาลาที่เฉลิมฉลองในเวลานั้นนั้นหลอกลวง พวก เขาจุดตะเกียงข้างนอก แต่ที่นั่น จะมีการจุดตะเกียงขึ้นในทุกบ้าน นั่นคือทุกดวงวิญญาณ ที่นั่นสาโทประธาน น้ำมันของความรู้ที่ได้ เพลงไปคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด และแล้วน้ำมันก็จะค่อยๆลดลงไปที่ละน้อยๆ จนกระทั่งเวลาที่แสงของทั้งโลกดับลง ในสิ่งนี้ด้วย สำหรับบาร์ตเป็นพิเศษ และทั้งโลกโดยทั่วไป ในเวลานี้ทุกคนคือดวงวิญญาณบาป เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุก คนต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขา เวลานี้ลูกๆต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่ง ใด ลูกจะประกาศสิทธิ์นั้นด้วยการทำตามครีมีทเท่านั้น ในอาณาจักรของราวันมีการไม่เชื่อฟังซึ่งพบาบาอย่างมาก หากแม้แต่เวลานี้ ลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่าน, ลูกก็จะถูกหลอกลวงอย่างมาก ลูกได้เรียกหาท่านให้มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นในเวลานี้ เพื่อให้จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกต้องทำตามครีมีทของชีพบาบา ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการสูญเสียอย่างใหญ่หลวง ลูกๆที่สุด แสนหวานรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกไม่สามารถจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ โดยที่ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกเคยอยู่ที่นั่นเป็น เวลาหลายต่อหลายปี แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้น เหตุใดลูกจึงไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้เล่า? คุณธรรมนั้นเกิดขึ้นในโทงคำเท่านั้น ลูก ใหม่ๆนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้อย่างยิ่ง จมมองดูว่ามีความแตกต่างมากเพียงไร ลูกๆที่แก่กว่านั้นก็ไม่ได้อยู่ในการ จาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากเท่ากับที่คนใหม่กว่านั้นทำ ลูกๆผู้เป็นที่รักที่ตีมากหลายต่อหลายคนของชีพบาบา ผู้ที่ได้ ทำงานรับใช้มากมายได้มารวกับว่าพวกเขาได้อุทิศดวงวิญญาณของตนแก่ชีพบาบา ด้วยการอุทิศตนเองและแล้วพวกเขาก็ทำงาน รับใช้อย่างมากมายเช่นกัน พวกเขาขึ้นแสนจะน่ารักและอ่อนหวาน พวกเขากำลังช่วยพ่อด้วยการอยู่ใน การจาริกแสวงบุญแห่งการ จดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อให้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ในเวลานี้ จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกต้องละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ไม่ควรจดจำแม้กระทั่งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ไม่ควรจะมีใคร นอกจากพ่อผู้เดียว มีเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่ สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ บัพตาตาก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆก็เข้าใจด้วยเช่นกัน คนใหม่ๆที่มานั้นก็ ตระหนักว่าแต่ละวันที่ผ่านไปพวกเขากำลังพัฒนาขึ้น เป็นเพียงด้วยการทำตามครีมีทเท่านั้นที่ลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ด้วยการเพียรพยายามที่จะเอาชนะความโกรธ, ลูกก็จะได้รับชัยชนะที่ละน้อย พ่ออธิบายด้วยเช่นกัน: เฝ้าแต่จัดข้อบกพร่อง ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง ความโกรธนั้นเฝ้าลูกอยู่ภายในและเฝ้าผู้อื่นด้วยเช่นกัน ความโกรธนั้นต้องถูกขจัดออกไป เมื่อลูกๆ ไม่ทำตามครีมีทของพ่อ สถานภาพของพวกเขานั้นก็ต่ำลงและเกิดการสูญเสียเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า, วงจรแล้ววงจรเล่า ลูกๆรู้ วานั้นคือการศึกษาทางร่างในขณะที่สิ่งนี้คือการศึกษาทางจิตที่ซึ่งพ่อทางจิตสอน ต้องมีการให้ความใส่ใจในทุกวิถี ไม่มีผู้ที่มีกิเลส ใดสามารถจะมาที่นี้, ที่มธุบัน หากในเวลาของความเจ็บป่วย เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกและผู้ที่ยกแวนในกิเลส, นั่นก็ไม่ได้ เช่นกัน เราจะไม่ชอบเช่นนั้น เพราะจะมีการจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรเหล่านั้นในช่วงเวลาสุดท้าย และแล้วลูกก็จะไม่สามารถ ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อเฝ้าแต่ปลอบใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ไม่ควรมีการจดจำผู้ใด ไม่ควรจะเป็นว่า เพราะลูกล้ม ป่วยลูกจึงคาดหวังว่าเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกจะมาเยี่ยมลูก ไม่เลย ไม่ได้เป็นประเพณีที่จะเชื่อเชิญพวกเขามา เป็นเพียงด้วย การทำตามประเพณีเท่านั้นที่จะได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็เป็นเหตุของการสูญเสียของตนเองโดยไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามผู้ที่มิสตีปัญญาที่ทาโมประธานก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ พระเจ้าได้แนะนำพวกเขาและพวกเขาก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงแก้ไข ตนเอง! ลูกต้องก้าวหน้าไปนี้ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง นี่คือนิสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในบรรดานิสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ผู้ที่ไม่ บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ที่นี่ หากลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก และแล้วในเวลาที่กำลังจะตายอย่างแน่นอนที่จะมีการจด จำพวกเขา ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็สร้างความสูญเสียให้แก่ตนเองเท่านั้น และสิ่งนี้ได้กลายเป็นเหตุของการลงโทษด้วย เช่นกัน ด้วยการไม่ทำตามครีมีท, ก็มีความตกต่ำอย่างมากและลูกจะไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้ ไม่ว่าลูกจะเพียร พยายามอย่างหนักมากเพียงไรก็ตาม, ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ได้ หากลูกไม่เชื่อฟัง ลูกก็จะ กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน แทนที่จะมีการไต่ขึ้นมา, ลูกก็จะตกลงมา พ่อก็จะพูดว่า: ลูกๆ ควรจะกลายเป็นผู้ที่เชื่อฟัง ไม่เช่นนั้นแล้วสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย พ่อทางร่างก็มีลูกๆ 4-5 คน แม้กระนั้น เขาก็มีความรักต่อผู้ที่เชื่อฟังมากกว่า ผู้ที่ไม่ เชื่อฟังก็จะสร้างแต่ความทุกข์เท่านั้น เวลานี้ลูกๆได้พบกับพ่อที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งทั้งสองแล้ว ลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่เชื่อฟังท่าน หาก ลูกนั้นไม่เชื่อฟัง, ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมากเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและวงจรแล้ววงจรเล่า จงทำความเพียรพยายามเช่นที่ว่า มีการจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นในเวลาสุดท้าย พ่อพูดว่า: พ่อสามารถที่จะรู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามใด บ้างก็

มีการจดจำระลึกถึงที่น้อยมาก ผู้อื่นก็เพียงเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถจะอยู่อย่างเป็นสุขหรือประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สำหรับลูกเป็นวันของสัทกูรทุกวัน ได้มีการรับเด็ก ๆ เข้าเรียนในวิทยาลัยในวันพฤหัสบดี, วันของจูปีเตอร์ นั่นคือความรู้ทางโลก ในขณะที่ความรู้ก็คือทางจิต ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัทกูรของเรา และดังนั้นลูกควรทำตามการกำหนดของท่าน เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ทำความเพียรพยายาม นั้นก็มีความสุขอย่างมากมาภายในตนเอง อย่าได้ถามเลย หากลูกมีความสุข ลูกก็จะทำความเพียรพยายามเพื่อให้ผู้อื่นเป็นสุข จงมองดูว่าลูกสาวทั้งหลายเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามมากเพียงไรทั้งวันและทั้งคืนเพราะความรู้นี้มีหัตถ์ศรัทธา บัพดาตามีความเมตตาเพราะลูก ๆ บางคนนั้นก็มีการสร้างความเสียหายอย่างมากมาแก่ตนเองด้วยการไม่เข้าใจ พวกเขาไม่สำนึกที่เป็นร่างและมีความอิจฉาริษยามากมายอยู่ภายใน ด้วยความโกรธใบน้าของผู้ที่นั้นแดงก่ำเหมือนกับทองแดง ความโกรธนั้นเผาไหม้มนุษย์และตัดหาราคะทำให้พวกเขาน่าเกลียด พวกเขาจะไม่ถูกเผามากนักด้วยความผูกพันยึดมั่นหรือความละโมภ พวกเขาถูกเผาด้วยความโกรธผู้คนมากมายก็มีวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธ พวกเขาบร่าอย่างมากมาย ด้วยการต่อสู้กัน พวกเขาทำให้เกิดการสูญเสียแก่ตนเองเท่านั้น พวกเขาไม่เชื่อฟังทั้งผู้ที่มีตัวตนและผู้ไม่มีตัวตน พ่อเข้าใจว่าพวกเขานั้นไม่มีค่า หากลูกทำความเพียรพยายาม ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นเพื่อคุณประโยชน์ของลูกเอง ลูกต้องสืบทอดมิตรทั้งหมดของลูก อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ขณะอยู่ที่บ้านและมองดูญาติมิตรของลูก จดจำชีพบาบาเท่านั้น เวลาลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในเวลานี้จดจำบ้านใหม่ของลูก, ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือการฝึกที่ไม่ใช่ขัดจำกัด พ่อให้คำสอนแก่ลูกและมีคุณประโยชน์สำหรับลูก ๆ ในสิ่งนั้น ลูก ๆ บางคนก็สร้างความเสียหายแก่ตนเองโดยไม่จำเป็นด้วยพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของพวกเขา ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก แต่มาซึ่งเป็นแมวกัดตัดหูลูก ลูกนั้นได้ถือกำเนิดและลูกก็พูดว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น แต่มาซึ่งเป็นแมวกัดไม่ปล่อยให้ลูกประกาศสิทธิ์นั้น ดังนั้นสถานภาพของลูกจึงถูกทำลาย มาหาจูโจมลูกอย่างเต็มไปดั่งกำลังอย่างยิ่ง ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร แต่มาซึ่งก็รุกรานลูก พ่อรู้สึกเมตตาและรู้สึกว่าเป็นสิ่งดี หากลูก ๆ ที่น่าสงสารจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ที่พวกเขาไม่ควรจะกลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ ผู้ที่ประณามสัทกูรไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เป็นการประณามใคร? การประณามชีพบาบา พฤติกรรมของลูกไม่ควรจะเป็นเช่นที่ว่าพ่อนั้นถูกประณาม ไม่มีเรื่องของความหยิ่งยโสในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อประโยชน์ของลูกเอง จงสืบทอดมิตรทางร่างทั้งหมด อย่าได้มีความรักต่อพวกเขา เพียงแต่ทำตามการกำหนดของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่การกำหนดของตนเอง ปกป้องตนเองจากเพื่อนที่ไม่ดีและอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้า
2. ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง สิ่งนั้นเผาตนเอง อย่าได้เป็นผู้ไม่เชื่อฟังภายใต้อิทธิพลของความโกรธ คงอยู่อย่างมีความสุขและทำความเพียรพยายามที่ทำให้ทุกคนอื่นเป็นสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการติดยึดทั้งหลายด้วยการซึมซับความบริสุทธิ์ซึ่ง是新ความใหม่ในความรู้ของพระเจ้า ความใหม่ของความรู้พระเจ้านี้คือ ความบริสุทธิ์ ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตวิญญานว่า แม้ว่าไฟและสาส์จะคงอยู่ด้วยกัน แต่ก็ไม่เคยติดไฟ ลูกได้ทำลายโลกในเรื่องนี้ เป็นไปไม่ได้ที่จะกลายมาเป็นดวงวิญญานญาณและโยคีโดยปราศจากความบริสุทธิ์ ดังนั้น ความบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นอิสระจากการติดยึดอย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้มีการติดยึดกับบุคคลหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายใด ๆ ด้วยความบริสุทธิ์เช่นนี้เท่านั้นที่ลูกจะทำงานรับใช้ในการชำระธาตุให้บริสุทธิ์ได้

คติพจน์: ความบริสุทธิ์คือ พื้นฐานหลักของชีวิตลูก ไม่ว่าสถานการณ์เลวร้ายจะมีมากเพียงไร ลูกจะต้องไม่ทิ้งศาสนาของตนเอง

*** โอม ชานติ ***